

Expunere de motive

Ca urmare a Pactului criminal Ribbentrop-Molotov, în noaptea de 26 iunie 1940, României i-a fost impusă cedarea Basarabiei și a nordului Bucovinei către URSS. Începând cu această dată, a fost dat startul prigoanei și persecuției românilor din aceste provincii românești.

Bolșevicii au pus în practică toate formele de represiune politică, principala cauză fiind tăria de caracter a băștinașilor în lupta lor pentru Dumnezeu, pentru românism și pentru România Mare. Dintre acestea, menționăm: deportările din Basarabia și nordul Bucovinei (28 iunie 1940 - 5 martie 1953), masacrul de la Fântâna-Albă, Bucovina (1 aprilie, 1941) și Foametea organizată din Basarabia (1946-1947).

Nu se cunoaște o cifră exactă a celor care au avut de suferit de pe urma deportărilor, estimările ridicându-se la câteva sute de mii. Au avut loc trei valuri de deportări ale populației din Basarabia și Bucovina de Nord, în perioada 28 iunie 1940 - 5 martie 1953 acestea făcându-se cu vagoane de vite în Siberia, Kazahstan, iar uneori dincolo de Cercul Polar. Printre victime – intelectuali de frunte, țărani înstăriți, preoți etc.

Masacrul de la Fântâna-Albă a avut loc la 1 aprilie 1941, când aproximativ 3000 de români, locuitori ai satelor de pe valea Siretului, au încercat să se refugieze din Bucovina răpită de URSS în România. În acea perioadă, NKVD-ul a lansat zvonuri potrivit cărora sovieticii ar permite trecerea graniței în România. Pe 1 aprilie, un grup numeros de români din mai multe sate de pe valea Siretului au format o coloană pașnică de peste trei mii de persoane și s-au îndreptat spre noua graniță sovieto-română. În localitatea Fântâna-Albă, la circa 3 km de granița română, grănicerii sovietici, care îi așteptau ascunși în pădure, au tras din plin cu mitraliere, în continuu, secerându-i. Supraviețuitorii au fost urmăriți de cavaleriști și spintecați cu sabie.

În ceea ce privește Foametea organizată, datele din arhiva de stat a fostei URSS spun că în anii 1946-1947 doar în RSSM (fără Basarabia de Sud, nordul Bucovinei și ținutul Herței) au murit de foame aproximativ două sute de mii de oameni. Realitatea însă pare să fi fost mult mai crudă. *“Cadavrele stau împrăștiate pe drum...”*, *“nici nu mai este unde să-i înmormântezi”*, *“Oamenii mor ca muștele, pe zi ce trece mor tot mai mulți”*, *“oamenii mănâncă oameni”* etc. scriau chiar unii activiști de partid, în scrisorile lor adresate Comitetului Central al PCUS. Împuterniciții staliniști au curățat, în toamna anului 1946, toate hambarele, podurile și depozitele de alimente ale oamenilor. Cei care se împotriveau, erau împușcați sau deportați.

Având în vedere succinta prezentare de mai sus, dar și sutele de volume și înregistrări, adevărate strigăte de durere, care ne stau drept mărturie,

Dată fiind uitarea, iar câteodată nepăsarea care domină societatea românească în contextul acestor pagini de tristă amintire, dar de învățătură, din istoria românilor,

Având în vedere principiul istoric potrivit căruia cine își uită trecutul, riscă să îl repete,

Ținând cont de datoria sacră a statului român pentru românii rămași fără de Țară, dar și de faptul că românii din Republica Moldova și Ucraina fac parte din obiectivele prioritare ale politicii externe românești, obligație statuată în art. 7 *„Românii din străinătate”* din Constituția României, republicată, potrivit căruia *„Statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor și acționează pentru păstrarea,*

dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui cetățeni sunt.”,

În lumina Rezoluției nr. 1723 din 28 aprilie 2010 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, prin care aceasta califică foametea organizată de regimul stalinist și soldată cu moartea a milioane de oameni nevinovați, inclusiv în Republica Moldova, ca fiind o crimă împotriva umanității,

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 299/2007, privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni, republicată,

Am elaborat prezentul proiect de lege pentru ca, prin aplicarea sa ulterioară, să fie făcut cunoscut adevărul istoric și patimile acestor români.

